ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ GIUSEPPE TESAURO της 18ης Νοεμβρίου 1993 *

Κύριε Πρόεδρε,
Κύριοι δικαστές,

1. Με προσφυγή που άσκησε στις 21 Οκτωβρίου 1992, η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει εντός της ταχθείσας προθεσμίας τα μέτρα που είναι αναγκαία για τη συμμόρφωσή της προς την οδηγία 88/407/ΕΟΚ [1] του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1988, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών, την οδηγία 90/120/ΕΟΚ [2] του Συμβουλίου, της 5ης Μαρτίου 1990, για την τροποποίηση της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ, και την οδηγία 88/658/ΕΟΚ [3] του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1988, για την τροποποίηση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΟΚ.

2. Ως προς τις οδηγίες 88/407/ΕΟΚ και 90/120/ΕΟΚ, η Ιρλανδική Κυβέρνηση επικαλείται απλώς, δικαιολογούμενη για την παράλειψη μεταφοράς τους στο εθνικό δίκαιο εντός των ταχθεισών προθεσμιών, την περιπλοκότητα που συνεπάγονται οι απαιτούμενες νομοθετικής φύσεως τροποποιήσεις και υπογραμμίζει ότι τα εκτελεστικά μέτρα επρόκειτο να τεθούν σε ισχύ εντός των συντομοτέρων δυνατών προθεσμιών και ότι εφαρμόζονταν ήδη στην πράξη, δεδομένου ότι οι εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών στην Ιρλανδία διενεργούνται σύμφωνα με τις επιταγές που απαντούν στις επίδικες οδηγίες.

Ως προς την οδηγία 88/658/ΕΟΚ, η Ιρλανδική Κυβέρνηση ισχυρίζεται, αφενός, ότι μερίμνησε ούτως ή άλλως για τη μεταφορά της στην εσωτερική έννομη τάξη της μέσω διοικητικών μέτρων, και συγκεκριμένα με οδηγίες που απηύθυνε στους αρμοδίους υπαλλήλους, μέτρων που άλλωστε γνωστοποίησε στην Επιτροπή στις 7 Ιουνίου 1991, αφετέρου, ότι η επίδικη οδηγία δεν εφαρμόζεται πλέον, δεδομένου ότι αντικαταστάθηκε από την οδηγία 92/5/ΕΟΚ [4], που άρχισε να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 1993, ώστε να μην μπορεί πλέον συναφώς να της προσάπτεται οποιαδήποτε παράβαση.

3. Δεν μπορώ να ταχθώ με την επιχειρηματολογία αυτή που ομολογουμένως είναι ελάχιστα πειστική. Σχετικά με την εφαρμογή της οδηγίας μέσω διοικητικής πρακτικής ή πράξεων της διοικήσεως, αρκεί να υπενθυμίσω επ' αυτού την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου σας, σύμφωνα με την οποία «απλή διοικητική πρακτική, η οποία από τη φύση της επιδέχεται τροποποίηση, κατά το δοκούν, εκ μέρους της διοικήσεως και στερείται κατάλληλης δημοσιότητας, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως

* Γλώσσα του πρωτοτύπου: η ιταλική.

1 — ΕΕ 1988, L 194, σ. 10.

2 — Για την τροποποίηση της οδηγίας 88/407/ΕΟΚ, για τον καθορισμό των απαιτήσεων υγειονομικού ελέγχου που ισχύουν στις ενδοκοινοτικές συναλλαγές και στις εισαγωγές κατεψυγμένου σπέρματος βοοειδών (ΕΕ 1990, L 71, σ. 37).

3 — ΕΕ 1988, L 382, σ. 15.

4 — Οδηγία του Συμβουλίου, της 10ης Φεβρουαρίου 1992, για την τροποποίηση και ενημέρωση της οδηγίας 77/99/ΕΟΚ περί υγειονομικών προβλημάτων στον τομέα των ενδοκοινοτικών συναλλαγών προϊόντων με βάση το κρέας και για την τροποποίηση της οδηγίας 64/433/ΕΟΚ (ΕΕ 1992, L 57, σ. 1).

έγκυρη εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη» [5].

Ως προς το επιχείρημα ότι η οδηγία 88/658/ΕΟΚ δεν ισχύει πλέον από 1 ης Ιανουαρίου 1993 και ότι, συνακόλουθα, δεν μπορεί να προσάπτεται στην Ιρλανδία οποιαδήποτε παράβαση λόγω μη μεταφοράς της, επισημαίνω, όπως έπραξε η Επιτροπή, ότι η οδηγία 92/5/ΕΟΚ δεν κατάργησε τις επιβληθείσες με την οδηγία 88/658/ΕΟΚ υποχρεώσεις, αλλ' απλώς τις αναπροσάρμοσε. Επομένως, μόνον η πραγματική μεταφορά της οδηγίας 92/5/ΕΟΚ θα επέτρεπε να θεωρηθεί ότι η Ιρλανδία ήρε την παράβαση που της προσάπτεται με την παρούσα προσφυγή για μη εκτέλεση της οδηγίας 88/658/ΕΟΚ.

4. Υπό τις ανωτέρω περιστάσεις, προτείνω στο Δικαστήριό σας να κάνει δεκτή την προσφυγή και να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

5 — Απόφαση της 17ης Νοεμβρίου 1992 στην υπόθεση C-236/91, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Συλλογή 1992, σ. I-5933, σκέψη 6). Βλ. επίσης απόφαση της 2ας Αυγούστου 1993 στην υπόθεση C-9/92, Επιτροπή κατά Ελλάδος (Συλλογή 1993, σ. I-0000, σκέψη 20).